

[Kolbjørn.]

ning til Århus universitet. Mit parti ser med sympati på tanken, og jeg skal på min gruppes vegne anbefale lovforslaget. Jeg håber, at skabelsen af denne nye statsinstitution ikke skal rejse nogen diskussion om dennes placering i landet.

Østergaard: Da mit partis ordfører, det ærede medlem frk. Helga Pedersen, ikke kan være til stede, skal jeg på partiets vegne sige lidt om det foreliggende lovforslag.

Erhvervsarkivets berettigelse kan næppe diskuteres. Jeg vil gerne indledningsvis udtale velvilje over for selve institutionen, men tilføje en betinget velvilje over for selve lovforslaget. Velviljen er betinget af, at den nye statsinstitution holdes inden for fornuftige rammer både omfangsmæssigt og udgiftsmæssigt.

Af ministerens fremsættelsestale og lovforslagets bemærkninger fremgår det, at i Erhvervsarkivets 20-årige historie har udviklingen været følgende: det startede beskedent, nærmest på privat-økonomisk grundlag, og er vokset gennem årene; med væksten er det efterhånden blevet et trekvart-offentligt foretagende, for så vidt som staten og Århus by betaler det meste af driftsudgifterne. Men som helhed kan det siges, at Erhvervsarkivet hidtil er blevet holdt inden for overskuelige rammer. Spørgs-er så: vil det fortsætte, også efter at arkivet helt er overtaget af staten, er blevet en statsinstitution, sådan som det foreliggende lovforslag jo tilsigter?

Det forekommer, at den første konsekvens af lovforslaget er, at Århus by, som hidtil har bidraget økonomisk til denne institution, der jo er beliggende i Århus, nu bliver helt fri for at bidrage dertil. Det sætter jeg foreløbig et spørgsmålstegn ved, idet jeg indrømmer, at det er et spørgsmål, der egner sig bedst til nærmere drøftelse i udvalget.

En anden konsekvens bliver sikkert, at de hidtidige private bidrag udebliver i fremtiden, når først der er etableret en fast rørforbindelse til statskassen; det må vel formodes, at de private bidrag har været årsag til, at arkivet hidtil har været holdt inden for overskuelige rammer.

Men dernæst kan det vel formodes som en tredje konsekvens, at når først staten har

overtaget arkivet, er grundlaget for den helt store vækst tilvejebragt med hensyn til omfang og ansættelse af flere folk og dermed stærkt stigende udgifter. Merudgiften er i bemærkningerne til lovforslaget anslået til 120 000 kr. årligt, men det vil næppe slå til ret længe. Det er i bemærkningerne til lovforslaget nævnt, at der nu er ansat 2 arkivarer, 1 registrator og 6 kontorister, 1 tilsynsførende, 1 halvdagsbeskæftiget og 1 medhjælper. Der er nok ingen tvivl om, at dette antal vil komme til at stige.

Når jeg har en formodning om, at vi kan få en lidt for ubehagelig vækst i denne statsinstitution, begrundes det også i, at vel har institutionen nu en årlig driftsudgift — eller man kan kalde det en omsætning — på 220 000 kr., og det er beskedent i forhold til de milliardbeløb, vi plejer at operere med i det høje ting, men når man så samtidig ser, at der skal sættes en bestyrelse på 5-7 medlemmer til at ordne det, og at de også skal honoreres og deres honorar fastsættes på finansloven, vokser min betænkelighed. Jeg skal ikke spørge om det her, men jeg kan betro den højtærede kulturminister, at en af de ting, jeg vil spørge om i udvalget, er: hvor stort skal honoraret være til disse 7 personer, som skal bestyre en forretningsomsætning på 220 000 kr.? Det er et af de områder, vi er mest betænkelige ved. Jeg vil nok sige, at hvis ministeren kan eller vil sikre os imod en sådan kæmpe-mæssig vækst, vil den før omtalte velvilje forøges betydeligt.

Mit parti vil altså foreløbig give tilsagn om en grundig udvalgsbehandling.

Jørgen Jensen: Jeg skal ikke benægte, at det på en måde er et pænt lille lovforslag, den højtærede minister for kulturelle anliggender her har fremsat. Formålet er særdeles nydeligt: at sikre eksistensen af et specielt arkiv, så det fortsat kan modtage arkivalier fra erhvervslivets organisationer og virksomheder og fra enkeltpersoner med tilknytning til det økonomiske liv samt drive historisk forskning på dette grundlag.

Mit parti har principielt sympati for noget sådant. Også vi mener, at det er rigtigt at skønne på de efterladte skatte. Til disse skatte kan naturligvis også henregnes mange papirer og andre vidnesbyrd fra folk fra erhvervslivet, fra håndværk, handel